

A szexualitás mint spirituális generátor

Gondoltam egy kicsit írok a szexualitásról a különböző tudati szinteken megélt álláspontokról. Sokan az életük céljaként tekintik. Vannak akik a vallás szintjén tabunak tartják ami démoni és lelki felemelkedés démoni akadályaként látják. Emellett pedig ősi spirituális kultúrákban szakrális lelkileg felemelő helyet kap. Természetesen ezzel arányosan a nők helyzete is definiálódik. Nézzünk a mélyére ennek a témának.

A materialista, vagy "pasu" (állati tudatszinten működő ösztönember) a szexualitást mint életcél helyezi középpontba, mert ennek az "állatias" váagnak a kielégítése, az ösztönzésből (szanszkritul: vega) származó nyomás könnyítése létének, "elégedettségének" forrása lehet. Ennek rendel alá mindent az életében. Élethelyzet kialakítását, párkeresést stb. A nőre, (a nő a férfire) mint a saját vágyainak kielégítésére szolgáló személyként tekint. A másikkhoz való közelítés hangulat teljesen az egó hatása alatt van.

Önzés, kizsákmányolás, birtoklás, irányítás hangulata hatja át. Természetesen ezen a szinten ki is szolgáltatja magát a másik személytől való függéshez. Ami miatt gyakran csalódott, mert hát úgy a másik személy is ugyanígy gondolkodik, tehát így elég sűrűn az “üzlet” nem mindig kiegyensúlyozott. Akkor van elvárásból eredő csalódás, düh, agresszió, kielégületlenség, veszekedés, elválás. Ezen a tudatszintet teljesen az egó hatja át. Uralkodó vagyok, irányító, élvező, kizsákmányoló és minden az én érdekeimet szolgálja. Meg is próbál mindent a saját malmára hajtani. Ezért néha pillanatnyi csatákat tud nyerni, de a végső csatát mindig elveszti és végeredménynek ott lesz a totális frusztráció. Természetesen ennek az egoisztikus megközelítésnek vannak finomabb és durvább verziói is. Van amikor a látszat megértés, odaadás árnyéka rávetül a kapcsolataikra, amikor is adok neked ha te is adsz verzió lép fel. Látszólagos odaadás tud megnyilvánulni a megszerzés érdekében. De ennek háttere ugyanaz a mozgó rúgó, az önzés és kizsákmányolás.

A második verzió a “álvallásos” hozzáállás ami az egoizmus túlsó pólusa. Ami a vonzódás ellentéte mint gyűlölet fogalmazódik meg. Megérti hogy a szexualitás félreértelmezése egy lesüllyedést okoz cselekedet a tudat számára, de nem tudja, hogyan dolgozzon ezzel az energiával, szóval a fejfájós gyermeket lefejezi. Megbélyegzi, eldobja, elnyomja. A nőt, vagy a férfit, egy sátáni csábító potenciaként bélyegzi meg ami az ő “spirituális” fejlődésének akadályaként jelöli ki. Próbál az álcölibátus mesterként fegyverével falakat húzni maga köré, ami részleges sikert adhat neki de véglegesen biztos bukás eszköze. az utálat, gyűlölet mindig a ragaszkodás egy másik formája ami általában a másik oldalon végződik sokszor, és egyéb szexuális deformációkként jelenik meg, vagy egoista imádat elvtársában, agresszióban, mások terrorizálásában.

Nézzük a magasabb szinten megnyilvánuló megközelítést. Az ősi lelki tradíciókban az Isteni ábrázolások mindig együtt ábrázolják a Férfi és Női minőséget mint az Egységeként megjelenő Abszolútumot. Sőt kifejezetten nagy jelentőséget kap a női oldal, mint az Abszolút Igazsághoz való közelítés médiuma. Az a belső transzcendentális energia ami felemel az önmegvalósítás szintjére, vagy generálja az Önmegvalósítást. Hogyan nyilvánul meg ez az emberiség szintjén férfi és nő között.

Igazából a manifesztált lét egy reprodukciója, kivételése az Eredeti létnek. A férfi mint Isten princípium , a nő pedig az isteni belső energia, élvezeti energiája, amin keresztül a Legfelsőbb tapasztalja önmaga csodáját a dualításban. A szexualitás ezen a szinten egy szakrális szertartás, amikor a férfi és a nő generálja ennek az isteni energiának a kapcsolódását, ami egy tudati emelkedést okoz mindkét oldalnak. Az élőlény két fajta testet kap a materiális létben. Ez két külön eszköz az emelkedésre. Azaz más az eszköze a férfinak a lelki megvalósítás elérésére és más az eszköze a nőnek. Mindkettő szerepe eredeti helyzetében dicsőséges és szent, és ebben a helyzetben, tudatban megcselekedve ez emeli a lelki élet szintén a résztvevőket. A férfi "Isten" hangulata független, szilárd erős, az "Istennő" hangulata pedig a játékos, szeszélyes , szenvedélyes energia ami gyönyört generál a "tapasztaló" férfi "Istenben". Mi a szerepe ennek a gyönyörteli játéknak a lelki megvalósításban? Az egyén isteni megtapasztalása.

Hogy emeli a szexuális izgalom a tudat szintjét? A szexuális izgalom az egy energia, ami a sexcsakrában képződik, és a yogairások fohatként definiálják, ami univerzális Maha Vishnu univerzumot teremtő ősen energiája. Ami pedig izgatja a gerinc mentén létező susumna, fő energia csatornában rejlő Kundalini energiát, saktit. A tudatszintek a kundalini energia felfelé áramoltatásával emelkednek. Szexuális izgalomkor energia halmozódik fel a szexcsakrában ami kundalinit emelkedésre készíteti ha az egó ki van iktatva. Ennek folyamatában nem mennék bele most részletesebben, mert az egy másik jegyzet lehetne, de lényeg ha az egó el van távolítva a kundalini útjából akkor emelkedik és szépen transzformálja át a tudatot magasabb szintre.

Ez a folyamat a férfi szempontjából érdekes, mert férfi mint akkumulátor tárolni tudja az isteni energiát a mag formájában. A magmegtartás az egyik kulcsfontosságú része a jóga a tudat fejlődésének. A transzcendentális tulajdonságok, intelligencia fejlődésében. A magot megtartva rendkívüli energiára tehetünk szert a transzcendentális tudás megértése és a lelki energia felhalmozás területén. Tehát a szexuális izgalom, a fohat gerjesztése történik, amit a nő gerjeszt a férfiban az aktus folyamán mint generátor. A férfi pedig nem engedni ki a felhalmozódott energiát, hanem később befogja, felhasználja az jóga útján, amely által felemelkedik egy magasabb tudatsíkra. Szóval a férfi szempontjából a nő egy Isteni energia sakti,

aki generálja az ő isteni potenciáját, ami őt megvilágosodásra segíti.

Na jó de akkor a nő hogyan világosodik meg? Az ő folyamata egyszerű. Mivel ő a generálója a férfi isteni energiáját, amivel később ő megvilágosodik, ennek következményeképpen a nőnek szinte semmit nem kell elvégezni ugyanazt az erőfeszítést, mint a férfinek. Automatikusan eléri ugyanazt a szintet, lelki megvalósítottságot intuitív módon.

Ezen a szinten megközelítve a szexualitás nem hogy ledegradáló cselekedet, hanem egy mélységesen spirituális, szakrális gyakorlat, ami mindkét felet az isteni énje megéléséhez, megvalósításához vezeti. Erre mondja Krisna a Bhagavad gitában például, hogy “ez a szexualitás én vagyok” Ezt persze különböző olvasatokban félremagyarázzák, annak megfelelően mi a tudat szint a témával kapcsolatban.

A szexualitás mint lelki sadhana is szerepet játszik emelkedettebb lelki gyakorlatokban. De ahhoz, hogy ezt az ember ezen a szinten gyakorolja, ahhoz mély tudásának kell lenni a témában, és az egómentesség magas fokán kell lennie. Máskülönben nem megy és nem is ér el vele az ember semmilyen lelki fejlődést. A nő és férfi egyesülésen egy mélységében megvalósuló önmegvalósítás ha a résztvevők abban a tudatállapotban kapcsolódnak.

Szerző: Swayambhu Yogananda